

M i n d e
f o r
Louis F. V. Timmermann
født d. 21. Juni 1886.

Tvungen i Døden af "Fædrelandet" i Slaget ved Mons d. 23. August 1914.

**Det var i Høst -
Tonerne fra Sang og Strenge klang
I Hjemmet.
Legens Lyd' og Skæmt fra unge Hjerter
Toned' ud i Aftenens stille Fred. -**

**Ungdomsdrømme -
Havet blank i Solens Skin
Og Skibet holdt i Hvidt,
Det laa i Havn.
Det laster Glæde, Sorgløshed,
Var rigget med Mystik,
Bar Liv til Navn.**

**I den lille Kreds af Unge var Du Arnen,
Der hvor alt det Ædle titted' frem,
Der hvor Livets varen er at leve,
Virke sundt og flittigt for et Hjem.**

**Som'ren havde lagt sit Lod i Skaalen
For at gøre Livet lyst og let,
For med Lyst man kunde skue Maalet
I det Fjerne hist - men dog saa nær.**

**Du fik et Liv, Du fik det for at leve
Og Retten til at kalde det for Dit,
Men af Kulturens distancered' Hjerter
Bli'r Retten byttet om med Magt saa tit.**

**Skændig blev Du drevet ind i Døden
I din Ungdoms lyse Vaar,
Bort fra Hjemmet, bort fra Løsnet
Om den ædle Fred paa Jord.**

**Legens Lyd' og Skæmt fra unge Hjerter
Toned' ud i Aftenens stille Fred -
Sagte vislende de vender nu tilbage,
Evigt mindende om Dig som ikke er.**

**Hver Kvæld, naar Dagens Kærte slukkes hist i Vest,
Vi maa forstummet mindes Dig --
Det var i Høst. --**

**Novbr. 1914
Marius Timmermann**